«Tot el que m'agradaria fer per a la ciutat és impossible en dos anys»

Balanç del primer any de Marta Madrenas a l´alcaldia

Marta Madrenas fa un any que és al capdavant de l'Ajuntament amb reptes de futur vinculats a la cultura i l'urbanisme i assumint temes candents com la relació amb l'exèrcit, les obres del TAV o les visites d'Antifrau al consistori.

Djous va fer una conferència on se la va veure marcant perfil propi. Té ganes de continuar més enllà del 2019 i presentar-se a les eleccions?

Sí. Des que sóc alcaldessa, he percebut que tot el que m'agradaria fer per a la ciutat és impossible fer-ho amb dos anys. Per tant, tinc cada cop un convenciment més clar que m'agradaria, passant unes primàries, proposar al meu partit que fos jo la cap de llista.

La cultura i el turisme són dos dels grans eixos del seu model de ciutat, però se'ls ha acusat de fer una «cultura d'aparador».

És cultura d'aparador apropar-la a la gent? A tota la ciutadania? Crec que no. Equivocadament, alguns poden defensar una cultura més minoritària i que creuen que és exclusivament el que es pot considerar cultura. Però no. Nosaltres hem potenciat com cap altre govern a Girona la cultura popular i tradicional. Les sardanes, treballem amb els Marrecs, amb la Fal·lera, les Fires, el festival de cultura popular i tradicional.. Que Girona sigui districte musical de Catalunya és cultura d'aparador? I les beques Kreas?

Manté que va valer la pena que es gravés Joc de trons?

I tant! Tres milions i mig d'euros de repercussió. No en tinc cap dubte. L'altre dia em vaig trobar una parella que en anglès, quan entrava a l'Ajuntament i sense saber qui era, em van preguntar si aquí es va rodar Joc de trons. Ja vam dir que s'aniria notant a partir de l'any següent i lentament. Aquesta exempció de taxes, tal com també fem amb moltes activitats, és la que ens ha sortit més rendible, amb diferència.

El Modern era una prioritat per a CiU fa sis anys, però segueix tal com estava.

Tinc el convenciment que aquest any podrem anunciar què passarà al Modern. Necessitem esperar una miqueta perquè vam entrar en una convocatòria per una pla estratègic. Seria un pla molt important per la dinamització. La cultura és imprescindible si volem que la ciutat progressi. Es pot constituir en el principal sector de Catalunya. Tenim tot el pòsit creat amb la difusió, i la creativitat ha anat apareixent. Hem anat ajudant la Volta, la Marfà... i ara cal que es converteixi en un sector econòmic capaç de crear riquesa i ser exportat.

I si no arriba la subvenció europea?

Haurem de pensar una altra cosa, però tinc confiança que sí.

I la casa Pastors com es reformarà i amb quin finançament?

Crec que aviat tindrem molt bones notícies.

Per part de la Generalitat?

Tindrem bones notícies per a la ciutat i tot el territori, en un mes. No puc dir res però està molt ben encarrilat. Hem iniciat la redacció del projecte amb el Col·legi d'Arquitectes. És tot el que puc dir.

Afirma que hi ha més gent que mai empadronada al Barri Vell, però hi ha la preocupació que amb tants apartaments i tants turistes els veïns se n'acabin cansant.

Aquesta tesi em semblaria bé si se sustentés en alguna cosa. Però si cada any que passa, les dades del padró confirmen que és mentida, d'on surt la tesi? Hi ha rumors que de tant repetir-los semblen veritat. Proporcionalment és el barri que més ha augmentat de Girona. Que no venguin motos. Hi ha més pisos turístics? Sí. Hi ha menys veïns? No.

A Barcelona, per exemple, passa.

Girona no és Barcelona. No està tenint cap problema amb els lloguers. Hi ha la Universitat, amb quasi 15.000 alumnes, i molts estudiants lloguen pisos, i és magnífic que tinguem la ciutat plena d'estudiants, però entre els pisos llogats, els habitatges turístics i el dinamisme econòmic –amb més empreses i més funcionaris–, hem d'estar amatents per no quedar-nos amb falta d'oferta que faci que a la llarga els preus de l'habitatge de lloguer puguin tenir algun tipus de tensió diferent de la normal del mercat. En això estem. Mirar-ho amb tranquil·litat i ara com que el sector de la construcció torna a créixer, tornaran a haver-hi rehabilitacions. I esperem que tornin a entrar llicències de nous edificis. Amb més oferta, s'acaba aquesta tensió.

A l'entrada sud de la ciutat per la carretera Barcelona hi ha d'haver la Clínica Girona, un nou Institut, un aparcament i pisos. Com ho lligarà?

Hi ha diferents sectors que s'aniran urbanitzant ja de per se, perquè ho han de fer els promotors privats i públics. A més, al Cassià Costal hi haurà la pista coberta i es reformarà la vorera de davant, amb un carril bici. Hi haurà una anada i vinguda molt important amb la Clínica i l'institut. Serà un tractor de dinamisme en molts sentits. I l'ampliació de l'Hipercor i El Corte Inglés. També confio molt en el nou gran aparcament disuassiu. Hem de poder fer un sistema de connexió d'aquest gran aparcament que permeti arribar ràpidament al centre sense el cotxe. Crec que és realista a sis anys vista que la carretera Barcelona es converteixi en una gran avinguda amable amb gent caminant i passejant-hi.

Veient el desgavell a l'empresa d'aigües i a la de la incineradora, no seria millor controlar-ho amb la municipalització?

El que hem fet d'incrementar noves eines de control o els informes que estem fent a les dues empreses, no s'ha fet mai ni enlloc. Hi ha temes de contractació on les normes han canviat i, de vegades, tot i que no hi ha una voluntat clara de fer malament les coses, no s'han adaptat a la normativa i ara això no està bé. I Trargisa ha de seguir els criteris de l'administració pública, perquè ens hem d'assegurar de la transparència, la lliure concurrència, si s'ha de comprar res, que s'assegurin on és més barat i no que es compri a no sé qui.

I com es fa això?

Des que he entrat al govern hem posat fil a l'agulla de forma decidida i més. Primer hem establert tots els sistemes de control. D'ara endavant, estic segura que tot s'està fent bé. Hem aprovat, als dos llocs, les normes de contractació. Ara ens toca veure d'aquí a endarrere què va passar i si hi ha algun tipus de responsabilitat. No tinc cap problema a fer el que calgui.

Voldria ser l'alcaldessa de la remunicipalització de l'aigua?

Sí, perquè l'aigua és un bé públic de primera necessitat. Però jo soc molt pragmàtica: sí, però si és el millor per a la ciutadania. Si resulta que hi ha una altra fórmula que és molt millor , jo no em penjaré aquella medalla, sinó que em penjaré la medalla de fer el millor per la ciudania. Ja en època de Puigdemont [/tags/carles-puigdemont.html] dèiem que s'havia d'estudiar, perquè pot estar molt bé. M'agradaria, però per a mi la prioritat és que realment sigui la millor opció en tots els sentits.

Dimarts hi ha una reunió a Madrid amb Adif. Si no convencen, tallaran la via del tren com a protesta?

Crec que és impossible que no ens donin mostres que tenen voluntat. No ja d'acabar dignament, perquè és impossible, però són tan concients que això ha estat un nyap que estic convençuda que ens voldran explicar quines solucions han trobat. Sé que ens diran que faran això i allò i en tants de dies. Una altra cosa és si me'ls seguiré creient.

Fa uns dies deia que ja no hi confiava, en Adif.

No hi confio des del primer moment que vaig entrar, i seguiré sense fer-ho. Però com a responsable de Girona, la meva obligació no és fer una política de pancarta o aparador, la meva obligació és trobar solucions. I crec que anar a fer no sé què no és cap solució. Faré el que cregui realment que pot ser la millor solució dins del desastre. Em veig obligada a actuar de forma racional per trobar la millor fórmula per mirar de desencallar això d'una vegada per totes. Encara que, de vegades, suposi menjar-me algun gripau.

Continuen fent l'informe de greuges per anar als jutjats?

I tant. Ho dic cada cop que m'ho pregunten. Està decidit. Només he dit que no ho faré si els serveis jurídics em diuen que no hi ha cap opció i a sobre hi podem perdre diners. Seria la meva obligació. Som un govern seriós. Buscarem la fórmula millor per desencallar això com sigui. El primer és que allò s'acabi. Però la demanda, i tant. Ja li vaig dir al delegat del Govern, Enric Millo.

Fa mesos que es parla del Pla Especial de la Devesa, però van passant els mesos, els veïns no ho veuen bé...

Alguns veïns i altres que no són de Girona. No està parat per res de veïns, s'està acabant de fer un estudi de detall que quedava. Sí que vam rebre l'informe de la Generalitat que diu que al Pla Especial no s'hi poden aprovar ni contemplar els usos. En un parell de mesos s'ha d'aprovar.

Ha dit que «no hi ha ni un sol nen, ni un sol avi, ni una família que per manca d'ingressos no tingui totes les necessitats bàsiques cobertes». No és molt agosarat, dir això?

No. Si hi ha una sola persona que entra a l'hospital per problemes de malnutrició o persones gironines –no de pas, clar- que no tenen les necessitats bàsiques satisfetes, l'endemà ja les tenen. Ens afartem de firmar talons i xecs d'aigua, llum, beques menjador [/tags/beques-menjador.html]? Una altra cosa és que hem de portar un bon

control, i estem mirant de millorar-lo, perquè no pot ser que es vagin pagant coses a persones que potser ho podrien assumir. Però no hi pot haver ni un nen, ni una família, ni d'un avi, a qui se li talli la llum o que no pugui menjar i que nosaltres li haguem dit: ja t'ho faràs.

Fan gala de la seva despesa social i la lluita contra l'atur, però l'oposició els recorda que a Girona hi ha molta gent que encara ho passa malament.

És cert. Una cosa és tenir les necessitats bàsiques cobertes, i l'altra que a Girona tothom visqui la mar de bé. No ho diré mai, això. Hi ha moltes famílies que tenen dificultats. Per això no considero que s'hagi acabat la crisi, perquè encara que hi ha reactivació econòmica, no ha arribat prou a la gent. I mentre hi hagi moltes persones a l'atur, hi haurà moltes famílies que encara no tenen tots els ingressos per viure dignament.

I com s'aconsegueix?

Fins ara he parlat de subsistència, però hem d'aconseguir més. I per fer-ho no hem de fer polítiques de subsidi: no hem d'augmentar més els serveis socials, sinó de fer dinamització econòmica i crear més llocs de treball. No es tracta només de donar talons, perquè és molt més digne donar opcions de feina. Perquè la gent pugui viure bé, és millor que es pugui autosustentar amb el seu treball. Per tant, primer cal cobrir les necessitats bàsiques i llavors generar ocupació.

Les dades policials indiquen que hi ha hagut un repunt de robatoris a l'interior d'habitatges.

Ja s'ha acabat. És cert que a finals de l'any passat hi va haver una mica de repunt de robatoris a dins d'habitatges. Per sort, sense violència. Però durant quatre mesos, Mossos i Policia local van treballar molt intensament, van fer campanyes destinades a això, i ara han baixat de la mitjana dels darrers anys.

El Girona FC, i no és el primer any, té opcions d'ascens. Hi ha algun pla si això passa?

Si pugen, hem de fer una gran festa [riu].

I fer actuacions al camp, o de mobilitat, suport econòmic...?

El primer any, tinc entès que no cal ampliar l'aforament. Un equip que puja rep unes quantitats importantíssimes en drets de televisions, travesses, etcètera. El Girona és una empresa i no una entitat social. A més, des de l'Ajuntament estem fent una aposta molt important per l'esport femení, que és el que sempre pateix desigualtats, perquè no rep els mateixos suports, els mateixos ingressos... i les noies són les que primer abandonen l'esport. Si donem ajudes a l'esport d'elit, és al femení.

Per tant...

El Girona és una SA. Ajudar una empresa privada que tindria el primer any un pressupost similar al de l'Ajuntament...No és gaire lògic que els donem res perquè seria misèria, i més essent una SA, sabent que rebria molts ingressos i que no és esport femení. No sé si la ciutadania ho entendria.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2017/03/19/que-magradaria-ciutat-impossible-dos/835367.html?utm_source=rss